

Beskyttelseszonen

Det begyndte egentlig meget godt. Positiv afspændt forventning; sindet stillet ind på 'pure openness'. Men så var det, at hun med sin blide englestemme sagde: *Nu får du lige en fugtighedscreme over, så er du beskyttet resten af dagen.* Så knækkede filmen. Hvad snakker hun om? Beskyttet imod hvad?

Sagen var, at jeg havde modtaget et gavekort. På en ansigtsbehandling. Og tro mod giverens oprigtige intensioner mødte jeg op i skønhedsklinikken en tirsdag formiddag. Hertet på rette plads og helt okay. Eftersom netop sådan en handling var noget af det fjerneste jeg kunne komme indenfor mit eget repertoire af livshandlinger, havde jeg her en unik lejlighed til at opleve noget særligt. Noget eksotisk og fremmedartet. Noget der kunne rykke mig lidt ud af mig selv og få mig til at se på livet fra andre udsigtpunkter.

Og det var da også lige præcis, hvad der skete. Sjældent har jeg følt mig så fremmedartet, eller *displaced* som de siger i antropologien, som da jeg stod i klinikkens modtagelse. Det kunne have været Afrika. En fjern republik med ukendte ritualer og livsmåder. Og opdagelsesrejsen fortsatte videre ind i de bagvedliggende og let dunkle lokaler. Så tog sanserne over, og et overvældende indtryk af sødlig duft og sfærisk musik begyndte sammen med halvmørket at gøre sin virkning. Jeg havde allerede skænket mig kaffe ude i modtagelsen; tænkte at ansigtsbehandling nok var noget i familie med at gå til frisøren. Totalt fejlplaceret stod jeg nu i den inderste hule og flagrede med min kaffekop, indtil den blev skubbet ud af scenen og jeg blev placeret på briksen under tæppet. Forestillingen kunne begynde.

Undervejs fulgte jeg nysgerrigt med i de forskellige handlinger, som den blide og meget professionelle kvinde kastede sig ud i, og det slog mig hvor utroligt mange ting, man sådan kan gøre med et ansigt: Duppe, glide, skylle, varme, smøre, glatte, massere, fugte.... Så slog jeg registerhjernen fra og prøvede at leve mig ind i at være et sted som dette. Eller rettere hvordan det er at være indeni sådan en kvinde, der synes at dette er noget af det skønneste. Topmålet af selvforkælelse. *Because you deserve it.* Og som jeg lå der med den ene maske, salve, creme over ansigtet efter den anden, blev billedet tydeligere: Det er livet uden kanter. Det er blødhed, blødhed, blødhed. I belysningen, i stemmen der pusler om én, hændernes forsigtige håndtering, den udefinerbare musik, rummets indretning. Formerne forsvinder, glider ud. Og det må være en længsel efter denne blødhed, dette fravær af modstand, som drager. Som driver værket. Der er noget næsten embryonalt over hele scenen. Som om verden forsvinder eller bare er meget langt væk bagved en tyk zone af blødhed.

Det er en længsel der er til at forstå. I denne eksotiske republik kan tidens optimeringskrav holdes ude en stund. Ingen performancekurver, markedsanalyser, konkurrenceparametre lister sig ind i det dunkle lokale. Med vatrondeller over øjnene og våde substanser i hele ansigtet er det end ikke muligt at tjekke sin facebookstatus! Alt er stillet ind på time-out. Og dog.

For egentlig er denne zone af blødhed også et optimerings-aggregat i forklædning. Her kan kvinder - med følelsen af time-out og selvforkælelse i behold - *samtidigt* arbejde på at leve op til de normer, der giver kvinder status og værdi. Det er bestræbelsen der tæller, som man siger, og selve den handling at arbejde for sin skønhed kan tilfredsstillende behøvet for at leve op til normen. Meget effektivt. Pligt og nydelse i ét!

Eller hvordan, spørger jeg mig selv, som jeg ligger der under alt det bløde. For hvis det er nydelsen og den gode kropsoplevelse, vi går efter, hvorfor så ikke bare vælge en massage, et dampbad eller andet som skaber kropslig velbehag? Og så skønt er det vel heller ikke, at nogen sidder og piller i ens ansigt? Er det mon fordi at netop denne (be)handling giver os noget til følelsen af at være en kvinde? At vi kan tilfredsstillende og styrke vores oplevelse af identitet med denne markør? Og til glæde for hvem? Paradoksalt nok bliver denne eksotiske hule af selvforkælelse da en tro og lydige tjener for netop de kulturelle normer, som vi oplever at sætte på pause, når vi træder ind af døren. Vi træder ind i netop det, vi tror vi træder ud af: Selvoptimeringens hamsterhjul. Det er moderne magt i Foucault'sk forstand. Og det er effektivt som bare fanden, fordi vi opretholder det selv.

Tilbage i halvmørket lykkedes det meget godt for mig at bevare den opdagelsesrejsendes positive nysgerrighed og interesse. Lige indtil hun sagde det der med beskyttelsen. Så sluttede den hyggelige og uforpligtende del af rejsen. Så blev jeg på et øjeblik hevet tilbage til Aarhus City, en tirsdag formiddag i 2015. *Så er du beskyttet resten af dagen*. Afrika blev til mars, blev til andre solsystemer, forsvandt hinsides fatteevnen og blev slynget tilbage igen som en boomerang, der ramte mig i hjertekulen: At skulle føle sig beskyttet resten af dagen af en *fugtighedscreme!*

Mod bakterier? Forurening? Mod verdens snavs og livets ubehageligheder? Mod smerte, tab, nederlag? Mod andre mennesker? Beskyttelseszonen rykker ud. Ikke bare tilbyder den en helle, et velfortjent frikvarter fra verdens larm, den rækker også sine beskyttende vinger ud og omslutter den besøgende med et hyldende filter, der varer ved. En beskyttelsesdragt. Og med selve denne forestilling sendes et meget stærkt budskab ud fra de velduftende lokaler. Om at vi kan bruge den selvoptimerende selvpleje som værn mod omgivelserne. Om at vi klarer os bedst i en verden af evindelige optimeringskrav ved at iføre os beskyttelsesdragt; træder ind i verden og holder den ude på samme tid. En slags overlevelsesstrategi. Og der kan vi så gå rundt i verden sammen med hver vores lukkede overflader, godt beskyttede mod hinanden. Enhver alene indeni sit hylster.

Blødhedens regime rykker ud. Det er hårde budskaber i blød indpakning. På en eller anden måde får jeg mere lyst til at holde membranen diffusionsåben og invitere både bakterier, ubehageligheder og ikke mindst andre snavsede mennesker indenfor. Jeg kunne gi' en kop kaffe. Uden filter, tak!

Tina Lauritsen
Ledelsesrådgiver, supervisor, samtaleterapeut
www.tinalauritsen.dk